

Швеція, Фінляндія, Норвегія, Ірландія, Тайвань, Сінгапур, Малайзія, Південна Корея. При цьому зберігається загальна тенденція високої інтеграції всіх складових національних систем підприємництва.

Третє: країни, що обрали стратегію «наздогоняючого економічного розвитку», впроваджують програми форсованого розвитку підприємств малої економіки. Проте суттєве відставання показників економічного розвитку в цих країнах при відповідності загальним кількісним параметрам співвідношення частки великих, середніх та малих підприємств у провідних країнах світу в системі підприємництва не відповідає структурним параметрам розподілу суб'єктів господарювання за видами економічної діяльності. На відміну від постіндустріальних країн, у країнах, що знаходяться в стані трансформації до ринково-конкурентного суспільства, відчутна явна тенденція навантаження на невиробничий сектор як сферу початкового етапу в розвитку МСП.

Список використаних джерел:

1. Офіційний сайт Європейської статистики. - [Електронний ресурс].
Режим доступу: <http://ec.europa.eu/eurostat>.

Степан ЗАКАЛЬНИЦЬКИЙ
науковий керівник:
к.е.н., доц. Білецька І.М.
ІФННІМ ТНЕУ

ІНДУСТРІЯ ГОСТИННОСТІ У СТРУКТУРІ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ

Готельне господарство є основною складовою індустрії гостинності, котра в останні десятиліття демонструє стійкі тенденції до зростання. В умовах кількісного та якісного зростання міжнародного туризму, що сприяє розвитку сфери готельного господарства, актуалізуються питання стандартизації та категоризації підприємств готельного господарства. Питання, пов'язані з класифікацією підприємств готельного господарства, активно висвітлювались у працях багатьох вітчизняних та зарубіжних вчених, серед яких С. Байлик, І. Бойко, М. Бородіна, В.Головко А. Дурович, Т. Сокол, Х. Роглев, Дж. Боуен, Дж. Мейкенс, Ф. Котлер, Л. Фернандес та інші. Проте, враховуючи динамічність розвитку індустрії гостинності та диференціацію вимог до якості готельного обслуговування, питання категоризації підприємств готельного господарства та систематизації ключових тенденцій у напрямку їх уніфікації потребують подальших досліджень.

Метою даної публікації є визначення, аналіз та систематизація національних особливостей категоризації підприємств готельного господарства у контексті світових тенденцій для розробки їх єдиної уніфікованої класифікації. Незважаючи на потреби сьогодення у формуванні єдиної системи класифікації готелів, вона відсутня. Відомо понад 30 різноманітних систем класифікації. Варто зазначити, що відсутність єдиного

підходу до категоризації готелів на практиці часто приводить до виникнення ситуації невідповідності між очікуваннями споживачів та рівнем їх витрат за послуги готелю. Тому виникає необхідність в уніфікації системи категоризації готелів в розрізі диференційованих національних та регіональних систем з метою визначення їх взаємовідповідності в очах споживача.

Оскільки поняття класифікації, категоризації та сертифікації готелів пов'язані з визначенням стандартів якості готельних послуг, то в умовах відсутності єдиного підходу до класифікації готелів можна виділити такі тенденції у системах класифікації готелів:

1. Комплексність програм визначення рівня якості послуг готелю, яка залежить від диверсифікованості готельного сектора з точки зору попиту і пропозиції готельних послуг.

2. Наявність широкого спектру програм класифікації та стандартизації якості готельних послуг, які декларуються державними органами та приватними експертними компаніями, які не тільки ілюструють різні бачення щодо споживчого сприйняття готелю, але й часто один і той самий готель відносять до різного класу (наприклад мережа Ritz Carlton hotels, яка за різними програмами отримує 5* або 4*).

3. Можливість країнами і регіонами вибирати різні підходи до стандартизації якості залежно від особливостей обраної системи класифікації (за кількістю рівнів, символами, оцінками тощо) та характеру програми сертифікації (державні, приватні).

4. Зростання ролі Інтернет-ресурсів у формуванні рейтингу готелів та як способу отримання перевіреної досвідом попередніх споживачів інформації про якість готельних послуг. Тенденція до формування рейтингу готелів на основі єдиного символу/ критерію якості готельних послуг у межах уніфікованої шкали (на сьогодні таким міжнародним критерієм є «зірка» – “the star” або «діамант» – “the diamond”).

5. Визначення рейтингу готелю за оцінкою впливових організацій – експертів у сфері гостинності: Malcolm Baldrige National Quality Award (MBNQA), the Six Sigma Award у США, European Foundation for Quality Management Award (EFQM) у країнах ЄС. Оцінку таких організацій прийнято вважати достовірною, оскільки система оцінювання базується на використанні Total Quality Management (TQM) у процесі визначення рівня «сатисфакції» споживача.

Система визначення рейтингу готелю за його належністю до готельної мережі. В даному випадку до уваги береться сприйняття бренду, який синтезує такі важливі оціночні критерії: якість, додаткова цінність, лояльність споживачів. За даними міжнародної дослідницької компанії MKG Hospitality за підсумками 2014 року найбільші готельні ланцюги світу представляють компанії: InterContinental Hotel Group, Hilton, Marriott International, Wyndham Hotel Group, Choice Hotels, Accor Hotel, Starwood Hotels Resorts, Starwood Hotels Resorts, Home Inns, Carlson. [1]

Таким чином, якщо розглядати процес готельного обслуговування з точки зору поділу готельних послуг на основні (послуги розміщення) та

додаткові (власне обслуговування розміщення, адміністративні послуги, послуги зв'язку та телекомунікації, ресторанный послуги, послуги організації дозвілля, забезпечення проведення бізнес-заходів тощо), то робота в напрямку уніфікації стандартів повинна проводитись саме у сфері додаткових послуг. У цьому контексті можна буде досягнути розумного компромісу між національними особливостями організації готельного обслуговування (розмірами номерного фонду, наявністю у них мінімальних обов'язкових зручностей відповідно до «зірки», параметрами лобі/рецепції тощо) та єдиними вимогами кожного відвідувача до релевантної сатисфакції його очікувань відповідно до витрачених ним коштів на «зірковість» готелю.

Список використаних джерел

1. 2014 Global Hotel Rankings: The Leaders Grow Stronger; IHG Retains Top Spot: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.hotel-online.com/press_releases/release/global-hotel-rankings-the-leaders-grow-stronger-ihg-retains-top-spot

Ольга АКСЬОНОВА

науковий керівник:

к. е. н., доц. Білецька І.М.

ІФННІМ THEU

ФОРМУВАННЯ ЗОН ВІЛЬНОЇ ТОРГІВЛІ ЯК НАПРЯМ РОЗВИТКУ МІЖРЕГІОНАЛЬНОЇ СПІВПРАЦІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Інтеграція України до світогосподарської системи й налагодження багатосторонньої міжнародної кооперації визначено головними пріоритетами зовнішньоекономічної політики держави. На сучасному етапі найбільш оптимальною формою участі національної економіки в міжнародних інтеграційних процесах є розвиток вільної торгівлі з окремими країнами та економічними угрупованнями.

Проблеми міжнародної економічної інтеграції розглянуті в працях багатьох вітчизняних та зарубіжних учених, серед яких В. Андрійчук, П. Брентон, Б. Баласса, Дж. Вайнер, Д. Лук'яненко, Ю. Макогон, В. Новицький, Є. Панченко та ін. Проте, залишаються дискусійними питання щодо визначення механізмів співпраці України з ЄС у зонах вільної торгівлі (ЗВТ) та оцінки їх впливу на національну економіку.

Метою даної публікації є визначення економічних наслідків створення зони вільної торгівлі з ЄС. Поглиблена та всеосяжна угода про вільну торгівлю (ЗВТ+) між Україною та ЄС – це широкомасштабна за змістом торговельна угода, яка спрямована на зменшення та скасування тарифів, які застосовуються сторонами щодо товарів, лібералізацію доступу до ринку послуг, а також на приведення українських правил та регламентів, що стосуються бізнесу, у відповідність правилам та регламентам ЄС з метою забезпечення вільного руху